

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Εκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχμαὶ 46.
Προπληρωτὰ κατ' ἐξαμήνιον.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΔΟΥ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατρίβων ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ἐπιπέτων ἐνεστώτων.

Le Pelefin, εφημερίς κληρικὴ, ἐκδιδόμενη ἐν Παρισίῳ, (ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 8 Ἰανουαρίου κ. ε.) ἀντιπολιτευμένη πᾶσαν κοινωνικὴν πρόοδον ἐξ αἰσθημάτων φανατικῶν, προδίδουσα δὲ κατ' αὐτὴν τὴν πατρίδα πικρὰ καὶ ἰσχυρὰ ἐξ ἰδιοφελείας κληρικῆς, μετὰ στόματι πολλοῦ κατακρίνει τὰς Δημοτικὰς ἐκλογὰς τῆς Γαλλίας καὶ ἀποφαίνεται ὅτι αὐταὶ ἐσοῦν μισητὰ, ὡς γενικὴ ψηφοφορία εἶναι κακὸν φυτὸν, κατὰ τὴν ἐφημερίδα ταύτην, αὐδῶν δὲ νῦν ἐπὶ τὴν γενικήν καλὸν, καθόσον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ οἱ κακοὶ ἔχουσι τὴν πλειονοψηφίαν ὑπὲρ ἀβάν, *ad hoc hominum infinitus est numerus.*

Νῦν τὴν ἰσχυρὰν ἀλήθειαν. Ἀντιτάσσομενος κατὰ τῶν φρονιμῶν ῥήσεων τοῦ Παππικοῦ κλήρου τῆς Γαλλίας καὶ πάσης ἄλλης χώρας, διότι γινώσκω ὅτι, ἀνεπιβόητοι, οἱ πλείστοι τοῦλάχιστον κλήρου πάντως ἐβλάψαν τὴν ἐλευθερίαν τῶν λαῶν, καὶ τὴν πρόοδον τῶν ἐπιστημῶν, συντάσσοντες πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῶν λαῶν καὶ τὴν πρόοδον τῶν ἐπιστημῶν, τὴν ἀλλοτρίως καλουμένην, κοινὴν γνώμην, καίτοι γινώσκω ὅτι πολλὰκις ἐβούληται, ὡς ἰσχυρὸν δαιμονίου ἀνδρὸς χελαμμενὲς, εἰς τὴν κοινωνίαν ἰσχυρὰς βάσεις, ἐπ' ἧς κρηπίδοιται ἅλῃ ἀκλόνητα κρηπίδοις καὶ προόδου, τιμωσῆς τὰ ἀνθρώπινα γένη. Ἀλλ' ὁ δαιμόνιος ἄνθρωπος οὐδὲν κατόπιεν τοῦ ἀλόκληρον λαόν, δὲν εἶναι τάχα ἡ κλειψὶς, ἐν ἧς συκαθύνονται καὶ εἰσδύουσιν αἱ κατὰ μέρος βουλῆσεις τοῦ λαοῦ; ὁ Μωῦσῆς, ὁ Μωάμεθ, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, πάλαι ποτὲ, ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς δὲ χρόνοις, ὁ Ναπολέων Α', Γερμανοὶς ὁ Παλαιῶν Πατρῶν, ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ, ὁ Καδούρ, ὁ Ματζίνης, ὁ Ναπολέων Γ', ὁ Βίσμαρκ δὲν ἐξεπροσώπων τὸ πνεῦμα τῶν λαῶν, ὡν ἡγούνοιο; Ἀλλ' εἴ τις τούτων ἐδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων πλανηθεὶς, τίνας ἐπλήρωσαν τῆς πλάνης ταύτης τὰ ἐπακόλουθα δεινά; Διὰ τῆς ἀναπατατικῆς δυνάμεώς Σας, οἱ ἀγαθὴ γνώσκοντες τὴν πραγματείαν μου ταύτην, φαντάσθητε τὴν Γαλλίαν τοῦ Ναπολέοντος Γ', τὴν Γαλλίαν τοῦ Θιέρσου, καὶ τὴν Γαλλίαν τῆς σήμερον! Ὅποιοὶ συνέβησαν κίνδυνοι! Ὅποιοὶ νῦν αἱ ἐλπίδες!

Πρὸς τοὺς λαοὺς ἐπεμένως τῆς Εὐρώπης ἀπευθύνονται σήμερον, διότι οἱ λαοὶ, καίπερ μὴ ἔχοντες εἰσέτι ἀσφαλῆ τὴν κρίσιν, διότι στεροῦνται εἰσέτι τῆς πολιτικῆς καὶ ἠθικῆς ἰσότητος, εἰσὶν οὐχ' ἥττον ὠριμώτεροι τῶν Κυβερνήσεων τῶν εἰς τὸ ἐπιφέρειν ἐμοιασθή, τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν γεγονόντων, καὶ διαφέρουσιν ἀπὸ τῶν κυβερνήσεων αὐτοῦ ἐν πολλοῖς, καὶ ἰδίως κατὰ τὸ μέτρον, δι' οὗ κρίνουσι τὴν τῶν ἔθνων ἀλληλεγγύην, καὶ παθόνονται ὑπὲρ τῶν ἀναξιοπαθούντων.

Εἰς μάτην ἡ κυβέρνησις τοῦ Ναπολέοντος Γ' ἐπέμψεν κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1867 δολοφόνους πρὸς καταστροφὴν τοῦ Ματζίνης ἐν Λονδίῳ τὸν Ματζίνην σώζουσιν ἄνθρωποι τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ, καίπερ μισθοδοτούμενοι ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος.

Εἰς μάτην ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, φοβούμενη τὸν Ναπολέοντα, κατατρέχει ἐν Ἑλλάδι τὸν Φλουράν; Ἰδιωτικὸς οἶκος τὸν κρύπτει ἐν Πάτραις, καὶ πέμπει αὐτὸν ἀσφαλῆ εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐξ

ἐσφαλλένου ἰδῶν θλιβεροῦ καθήκοντος τοῦ ἐν Γαλλίᾳ.

Ἐάν ἐπομένως ἡ ἀνθρωπότης δὲν βαίνει γοργῶ τῷ βηματι εἰς τὸν φυσικολογικὸν προορισμὸν τῆς, τοῦτο δὲν πρέρχεται ἐκ τῶν λαῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἡγουμένων αὐτῶν, οἵτινες ἐξ φιλοδοξίας ἀπανθρώπων, ἐξ ἐγωισμοῦ, καὶ ἐκ πεπλανημένων κρίσεων, οὐχὶ ἀπὸς ἀλλὰ πολλακις τὴν δόξαν τῆς διχονοίας ἠναψαν μεταξὺ τῶν λαῶν, διέσπειραν τὰ μίσση, ἔχυσαν αἷμα, ὡπισθοπέτησαν τὴν τέχνην καὶ τὴν ἐπιστήμην, καὶ ἀνέγραψαν ὡς ἀρχὴν κοινωνικὴν, τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ἐπιγράψισιν. Οἶδα ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι εἰς τῶν νόμων τῆς ἀνθρωπότητος, διότι οἶδα ὅτι καὶ μεταξὺ αὐτῶν τούτων τῶν ἀνεξαρτήτων καὶ δημοκρατικῶν λαῶν, ἡ ἐπιγράψισις μιᾶς τινος κοινωνικῆς ἰδέας, δύναται πάνυ δικαίως νὰ γεννήσῃ τὸν πόλεμον.

Ἀλλ' ὁ πόλεμος ὁ ὑπὲρ σωστικῆς τινος ἰδέας γινόμενος εἶναι σεβαστὸς καὶ ἅγιος, καὶ διὰ τοῦτο τὸ γυνομένον ὑπὲρ αὐτοῦ αἷμα εἶναι αἷμα μαρτυρικόν. Ἐάν νῦν ἐγερθῇ ἡ Πολωνία, ἅπαντες οἱ λαοὶ πρέπει νὰ χύσωσι τὸ αἷμα τῶν ὑπὲρ αὐτῆς, διότι τὴν ἐξέγερσιν τῆς ἀναξιοπαθούσης ταύτης χώρας ἐπιβάλλει ἡ ἐλευθερία. Ἐάν ἐγερθῇ ἡ δούλη Ἑλλάς, πᾶς λαὸς ἐλευθερός, καὶ ἰσῶς οἱ λαοὶ τῆς Δυρρεῖος πρέπει αὐ μόνον νὰ χεῖροκροτήσωσιν, ἀλλὰ καὶ νὰ σπύσωσιν πᾶσιν δυνάμει εἰς ὑποστήριξιν τῆς. Ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ὡς γνωστὸν τοῦτο ἐκ τῆς ἱστορίας, ἐμφορήθη καὶ διεδόθη ὁ χριστιανισμὸς, καὶ ἐκ τῆς (Ἑλλάδος) διὰ τῶν Περσικῶν πολέμων καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου μετεβιβάσθη ἡ ἰσοπολιτεία ἐπὶ τὴν Ἀσίαν.

Λαοὶ τῆς Εὐρώπης μὴ ἀκούετε τῶν Κυβερνήσεων ὑμῶν. Αὐταὶ ἐρίζουσιν ἐπὶ ἐσφαλλένων ὑπολογισμῶν, θεωροῦσαι πολλακις τοὺς ὑπὲρ τῶν, οὐχὶ ὡς ὄντα λογικὰ, ἀλλ' ὡς θύματα τῆς ὄψις φιλοδοξίας, τόσῳ καὶ ἀφιλονεικίᾳ ἀκραιφνείας των. Πρὸς ὑμᾶς διὰ τοῦτο, λαοὶ τῆς Εὐρώπης, ἀπευθύνονται, οὐχὶ ὡς Ἕλληνας, ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος ἡθικὸς, φρονῶν ὅτι τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος στηρίζεται εἰς τὴν τῶν ἔθνων ἀδελφικὴν ἀγάπην, εἰς τὴν πρόοδον τῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης, εἰς τὴν βελικρινὴ ἀναγνώρισιν τῶν ἔθνικότητων. Ὑπάρχει, ὦ λαοὶ τῆς Εὐρώπης, μελαγχολία καὶ ἀτιμωτική κηλίς ἐπὶ τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην. Αὕτη εἶναι ἡ Τουρκία. Ἄτις ὁ ἀνεχόμενος τὴν κηλίδα ταύτην ἐπὶ προσώπου οὕτω θελαπτικῆς φαιδότητος; Αἱ κυβερνήσεις ἀνατιροῦσιν τῆς Εὐρώπης, ὑπακούουσαι εἰς ἐφημερὰ κέρδη, εἰς μισαλλοδοξίαν, εἰς ἀπανθρώπους φιλοτιμίας. Ποῖόν εἶναι τὸ καθήκον παγτὸς τιμίου λαοῦ; ἡ ἀπάντησις εὐκολοῦς. ἀφ' ὧν ἡ ὑπὲρ τῆς Ἑλευθερίας, πόλεμος κατὰ τοῦ ἀπανθρώπου τυραννοῦ, ὡς καταπατοῦ τῆς τῶν νόμον τῆς κοινωνικῆς προόδου.

Ἀλλ' ἐπικαλούμενος τὴν ἀρωγὴν τῶν ἀνεπτυγμένων ἐν πνεύματι καὶ φιλανθρωπία λαῶν, δεύλω ἐν πρώτοις καὶ πρὸ πάντων νὰ ἐνθουμηθῶ τὴν Ἰταλίαν, τὴν ἐλευθερὰν Ἰταλίαν, καὶ μὴν καὶ μόνον Ἰταλίαν, τὴν ἀδελφὴν ἐν δυστυχίᾳ, τὴν γῆν μεθ' ἧς μᾶς ἤνωσαν θλίψεις, καὶ μᾶς ἐχώρισαν ποτε πάθῃ ἐν ὧραις παραπεκροπῶν κοινωνικῶν, δεφειλομένων εἰς αἰῶνας ἐλλείψεως κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, ἕνεκα τῆς στασιμότητος τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος, καὶ τῆς Παππικῆς μισαλλοδοξίας.

Ποῦ εὐρίσκειται νῦν ἡ Ἰταλία ἐν τῇ ἀνελιξίᾳ τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς αὐτῆς προόδου; Τί σκέπτονται τὰ τέκνα τῆς ὑπὸ τῆς διαφόρου πολιτικῆς ἀποχώσεως, εἰς τὰς ἀνήκουσιν; Τίνα ἔχουσι νὰ ἐκπληρώσωσι καθήκοντα ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῶν πέριξ;

Τοῦτο ἔρχομαι νὰ ἐξετάσω μετὰ συντομίας. Ἡδελπιστῶ ὅτι δὲν θέλει μοι ἀποδοθῆ κατὰ τὴν πλοκὴν τῆς διηγήσεώς μου μομφὴ τις ἐγωισμοῦ, καὶ ἀρχομαι τῆς πραγματείας, ἀναφέρων πρόσωπα τῆς Ἰταλίας σεβαστὰ, ζῶντά τε καὶ θανόντα. Κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1867 μοι ἔλεγεν ὁ ἀειμνηστος Ματζίνης ἐν Λονδίῳ «Πολεμῶν τὸν Ναπολέοντα ὡς ἀγύρτην φιλοδοξίαν, εἶχον διακηρύξει ὅτι ἡ Ἰταλία ἐπρεπε νὰ ἔχη διαρκῆ σύμμαχον ἐπὶ τὴν Πρωσίαν. Αἱ σκέψεις μου ἐκεῖναι ἦσαν ἀποστοκοὶ ἐπειγούσης ἀνάγκης. Διώκω τὸν Ναπολέοντα, ἀγνώσκων τὴν Πρωσίαν, γινώσκων τὴν Αὐστρίαν ὡφείκειν οὕτω νὰ ἐργασθῶ, πρὸς ὄφελος τῆς Ἰταλίας μου. Μετὰ ὀλίγας ἡμέρας θὰ εὐραδίωσω ἐπὶ τῆς Ρώμης, καὶ ὁ Γαριβάλδης νὰ ἀναχωρῆ διὰ τὴν ἄνω Ἰταλίαν ἕνα μορφώσῃ τὸν δημοσίον τοῦ τόπου φρόνημα. Μετὰ τὴν σπῆσιν Ρώμης κτιτάληψιν, ἡ Ἰταλία δὲν θέλει εἰσθαι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπερηγήσῃ, ἐν ὄλον πλέον ἀσπαρτιζουσα, ἄλλον τινά, ἢ τὴν ἰδίαν Ἑλευθερίαν καὶ ἐκείνην τῶν διασκορπισμένων ἐν Ἑλλάδῃ τῶν ἀπελευθερωσίων, ἔσται νέον νοσημεῖον ζωῆς διὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν, δευστεῖ ἐν τῇ Δύσει ὄλον ἐκπίπτει εἰς μόνον τοῦ ἀνέντου βίου τὰς ἀπολαύσεις καταγινομένους.»

Μετὰ τινὰς ἡμέρας, φίλος Ἰταλὸς, ἀλλοτε ζωγράφος ἐν Ἀθήναις, ὁ Τσεκόλης, ὅστις πάντοτε ἀγαπᾷ τὴν Ἑλλάδα, ἐρχεται εἰς ἐπίσκεψίν μου ἐν Λονδίῳ, καὶ με παρακαλεῖ νὰ πορευθῶμεν ὀλίγα βήματα, λόγῳ περιπάτου πρὸς τὸν λόφον τοῦ Ἀβερστωκ. Ἠκολούθησα τῷ φίλῳ, καὶ αἴφνης ἐν εἰκὼ ἀποκέντρῳ ὁδηγοῦμαι πρὸς δωμάτιον, ἐνθα εὐρίσκω κατακείμενον καὶ ἐξ ἀσθματος πάσχοντα τὸν Ματζίνην. «Γῆρας, νόσος, καὶ ἐχθροὶ πανταχόθεν, φίλε, με περιβάλλουσι. Βοήθησόν μου διὰ τῆς ἰατρικῆς σου, καὶ ἀκουσον τὰς στενοχωρίας μου. Ἄπό τῆς χθὲς πρωίας ἔμαθον ἀπὸ τὸν φίλον τῆς Ἑλλάδος... ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης τετέλεσται.»

Τῷ ἀπεκρίνομαι. — Ἄδεν πιστεύω νὰ ἦναι ἀληθῆ ταῦτα. — Ἴδου τί λέγουσιν αἱ ἐφημερίδες τῆς Ἑλλάδος αἰσιώτατα ἀποφαινόμενα. — Καλὸ ἀφες υτὰς ἐφημερίδας Σου. Ἡ Ἀγγλία συντηθή καὶ πάλιν μετὰ τοῦ Ναπολέοντος, ὁ Ἀλέξανδρος (ὁ αὐτοκράτωρ) ἀνεχώρησεν ἀπρακτος ἐκ Παρισίων καὶ δυσηρεστήμενος. Ὅτι ἂν ὑπόσχηται ἡ Γαλλία καὶ Ἀγγλία τῇ Ἑλλάδι εἶναι φαινάκη ἡ Κρήτη ἔμενει εἰς τοὺς Τούρκους; ἡ Βασίλισσα χθὲς πρῶτὴν ἠὲν λίαν ἀναγλιστήμενη διὰ τὴν τῆς Κρήτης ὑπόθεσιν, λυθείσαν ὡς ἐπεθύμει ὁ Δέρβου. Οὐχ' ἥττον ἔγραψα τῷ Γαριβάλδῃ, περιοδεύοντι, νὰ δεμηλίησῃ ὑπὲρ τῆς Κρήτης ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ νὰ

στειλή τὸν υἱόν του εἰς Κρήτην, τὸ μὲν πρὸς ὄφελός Σας, ἀν τοῦτο ἐφικτόν, τὸ δὲ ὅπως γεννηθῆ ἂν αντιπερισπασμὸς τις πολιτικὸς καθ' ἣν ὥραν ἐπιμαζόμεθα πρὸς κατάληψιν τῆς Ῥώμης. Ἐ-πὶ γραφῆς ὅσα σοὶ εἶπον πρό τινας εἰς Ἀθήνας; Ἐ-πὶ γραφῆς, τῶ ἀπήντησα, τῶ κυρίῳ Κουμουνοδούρῳ (πρωθυπουργῷ τότε διατελοῦντι). Γράφον καὶ νῦν τὰ ἀλγεῖνά μας νέα.

Ἐξελθὼν τεταραγμένος ἔσπευσα εἰς ἀντάμωσιν τοῦ κ. Ἰωαννίδου ἱατροῦ Κρητός, γνωστοῦ διὰ τὴν φιλοπατρίαν του καὶ τὰς μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ Δέρβου τότε ἀλληλογραφικὰς ἀλληλομαχίας του, διεκάλωσα αὐτῷ τὸ ἀπαίσιον γεγονός καὶ μετ' αὐτοῦ ἐπορεύθην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἑλληνοπρεσβευτοῦ κ. Βράϊλα . . . Δυστυχία εἰς τὰ μικρὰ ἔθνη! ὁ κ. Βράϊλας ἐκοιμᾶτο ἀναπαύομενος ἐπὶ βόδων καὶ σελαγίζουσαν περιέμενε τὴν Ἥῳ, τὴν φωτίσουςαν ἐλευθέραν τὴν Κρήτην. Ἀλλ' αἱ ἐνστάσεις μου περὶ τῶν προσώπων, ἐξ ὧν εἶχον πληροφορηθῆ τὰ συμβαινόντα κατεσιώπησαν αὐτὸν καὶ ἔμεινεν ἄφωνος.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας εἰς ἄλλο μέρος ὁ μέγας ἀνὴρ μὲ εἰδοποιεῖ ὅτι κατ' ἐισήγησιν τοῦ μακαρίτου Γερτζέτη, ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας, καὶ οὐχὶ εἰς Κρήτην, ὡς ἐγὼ εἶχον παρακαλέσει, ὁ υἱὸς τοῦ Γαριβάλδη, ὅστις καὶ ἀπεπέμφθη διὰ τῆς τῶν πρεσβευτῶν ἐπὶ τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἀπανθρώπου ἐπιβολῆς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διηγήσεώς του, ἐπὶ τῇ θλιβερᾷ εἰδήσει ὁ μέγας ἀνὴρ, οὐ μόνον ἔχουσε δάκρυα θλίψεως καὶ εὐκρινείας, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ λυγμῶν κατεχόμενος, μοὶ ἀνεκοίνωσε νὰ εἶπω διὰ ζώσης ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς τελευταίαν του διαθήκην ὅτι εἴ ἂν ἀπελευθερώσει τῆς Ἑλλάδος, ἔσται παράγων ἀσφαλῆς διὰ τὴν πρόδον τῆς μίας καὶ μόνης Ἰταλίας. Πρὸς τοῦτο μοὶ ἔδωκε καὶ γράμματα, ἅτινα κατὰ Μάϊον τοῦ 1868 διεβίβασα εἰς τὸν προορισμὸν των.

Ἐγραψα τὰ ἀνωτέρω οὐχὶ ἵνα ἐπιδείξω ὑπερησίου πρὸς τὴν Πατρίδα, ἀλλ' ἵνα καταδείξω τοῖς ἀγνοοῦσι τὰς σχέσεις μεγάλου πολίτου τῆς Ἰταλίας, κοσμοπολίτου ἐξαιρετοῦ, καὶ σχετιζομένου ἐν Ἰταλίᾳ μετὰ μεγάλων πατριωτῶν δι' ὀνομάτων τὰς τύχας τῆς πατρίδος των. Τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τούτων μετὰ χαρᾶς θέλει μάθει, εὐελπιστῶ, τὸ Πανελλήμιον, ὅταν πάνοπλον ἐγερθῆ κατὰ τοῦ πιέζοντος αὐτὸ Ἐφιάλτου.

Ἐν Ἰταλίᾳ νῦν ὁ ἔνδοξος καὶ φιλόανθρωπος Γαριβάλδης, δὲν εἶναι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μαρτίνι, καὶ ἕνεκα γῆρατος, καὶ ἕνεκα τῆς τῶν πολιτικῶν καταστάσεως, ὅτι ἦν πρό δεκαετίας. Τὸ κόμμα τῆς ἐνεργείας, τὸ Δημοκρατικόν, δὲν ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τοῦ Γαριβάλδου, ἀλλ' ὑπ' ἄλλου ἀνδρός, οὐ τὸ θάρρος μέγα, καὶ ἡ φιλοφιλανθρωπία βυβαγγελικῆ. Μὴ ζητεῖτε τὸ ὄνομα τοῦ φιλοανθρώπου αὐτοῦ, ἀλλὰ μάθετε ὅτι εἰς τὸ πρῶτον ἀκουσμά Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἡ ἀδελφὴ Ἰταλία, οὐχὶ βεβαίως ὡς κράτος, ἀλλ' ὡς λαὸς θέλει ἐνθυμηθῆ τὸν ἄρτον οὗ ἔφαγον τὰ ἐξόριστα καὶ γυμνιεύοντα τέκνα τῆς ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰς δεινάς τῶν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνων τῆς ὥρας. Γινώσκων τὸ δεινὸν τῶν περιστάσεων τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἀγαπῶ τὴν πατρίδα μου καὶ ἀγαπῶ τὰ τέκνα μου, ὧν τὰ δύο μεγαλύτερα ἔσονται μετ' ὀλίγον εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, αἰσθάνομαι ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς μου ὅτι, πᾶσα ὑπερβολὴ ἔσται προδοσία, ἐν ὥραις τῆς πατρίδος δειναίς, διὰ τοῦτο ἐν ὀνόματι τῆς ἱερᾶς ἀληθείας διακηρύττω ὅτι ἡ Ἰταλία ὡς λαὸς, κατὰ τὸν προσεχῆ ἡμῶν ἀγῶνα, ἄφθονον θέλει χύσει τὸ αἷμα τῆς ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἐξ αἰσθήματος φιλετικοῦ, καὶ ἐξ εὐγνωμοσύνης, ἴσως δὲ καὶ ἐξ ὑπολογισμῶν πολιτικῶν, ὡς ἔθνος.

Ἐξ ὑπολογισμῶν πολιτικῶν;

Ναὶ! καὶ ἀκούσατε. Ἀκούσατ' ὅσα δὲ καὶ οἱ τυφλωττοντες τῶν Ἰταλῶν, ἀν τοιοῦτοι ὑπάρχουσιν ὑπὲρ ἀποκρούω, δι' ἔθνος οὕτω νοήμον ὡς τὸ ἀπέδειξαν οἱ ἀγῶνες τῶν τέκνων τῆς ἔμπροσθεν ἀνεξαρτησίας. Ὁ Ναπολεὼν Γ'. γενόμενος αὐτοκράτωρ ἐπέλαθετο τῶν ἀσχημῶν ἡμερῶν, ἀς διήγην ἐν Λονδίῳ, ἐπέλαθετο τῶν φίλων αὐτοῦ Ἰταλῶν, οἵτινες

ἐπὶ ἔτη πολλὰ καὶ ἐκθύμως εἰργάσθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ ῥήτῃ συμφωνίᾳ νὰ ἐργασθῆ καὶ οὗτος ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας. Ἀνώμους τις ἐπιστολὴ σταλεῖσα αὐτῷ ἐκ Λονδίνου καὶ ἀπειλοῦσα τὴν ζωὴν αὐτοῦ, καθ' ὃν τρόπον ἠπέλει ἠαυτοῦ τις δημοσιογράφος τὸν Κρόμβελ, καὶ αἱ κατόπιν βομβίδες τοῦ Ὁρσίνη τὸν ἠνάγκασαν μὲν νὰ κρηυθῆ ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας, ἀλλ' ἔσχεν ὡς ἀμοιβὴν τῶν ἀγῶνων του τὴν Νίκαιαν, τὴν Σαβόταν καὶ τὴν κόρην τοῦ Μεγάλου Βασιλέως Βίκτωρος ὡς σύζυγον διὰ τὸν ἐξάδελφόν του.

Τὴν ἀπώλειαν τῆς Νικαίας καὶ Σαβότας ἠρηνόυσιν οἱ Ἰταλοὶ, ὡς ἠρηνεῖ αὐτὴν ὁ ἔθνικός των ἱστοριογράφος καὶ ἀκρος φίλος τῆς Ἑλλάδος Βροφίριος, συγγράψας κατ' ἐντολήν τοῦ ἀθανάτου Βίκτωρος καὶ ἱστορίαν τῶν Πεδερμοντίου. Ἀλλ' ἡ Νίκαια καὶ ἡ Σαβότα καίτοι χῶραι Ἰταλικαί, ἀποδοθεῖσαι τῇ Γαλίᾳ ἐξασφαλίζουν διὰ φυσικῶν ὁρίων τὰ σύνορα τῶν δύο τούτων μεγάλων Κρατῶν, ὡς φυσικὰ καὶ ἀπόρητα ὄρια. Ἀναντιρρήτως ἡ ἀρχὴ τῶν ἐθνικότητων, ἣν πομπωδῶς ἀνεκέρυσεν ὁ Ναπολεὼν, ἐκολοβώθη ἐν τῇ διεθνεί ταύτῃ καὶ ἐξ ἀνάγκης ὑπερτάτης γενόμενῃ συνθήκῃ, καὶ δὲν δύναται νὰ ἦναι ἀνεκτὴ, εἰ μὴ ἐφ' ὅσον τὰ κατὰ τὴν Εὐρώπην Ἔθνη, ὑπέκοντα εἰς τὰς πλάνας τοῦ ὑποσκάζοντος εἰσέτι πολιτισμοῦ αὐτῆς, θεωροῦσι τοὺς ἀλλοεθνεῖς γείτονας οὐχὶ ὡς ἀδελφοὺς, ἀλλ' ὡς τίγρεις, καθ' ὧν διὰ τοῦ σιδήρου καὶ τῶν ἀπροσίτων βράχων πρέπει νὰ προφυλλάσσωνται.

Πρὸς τὰ βορειανατολικά οὐχ' ἦττον ὄριά της ἡ Ἰταλία ἔχει χῶραν Ἰταλικὴν ἐκτεταμένην ἀπλουμένην περὶ τὸν μυχόν τοῦ Ἀδρια καὶ δουλεύουσιν τῷ Αὐστριακῷ. Τὰ πρὸς τὴν Αὐστρίαν ὄρια τῆς Αὐστριοουγγαρίας εἶναι τόσον τρωτά ὡστε τὰ περιττόν τετράπλευρον μόλις δύναται ν' ἀντισταθῆ κατ' ἐπιδρομῆς βαιουσίας πρὸς τὴν Ῥώμην. Ὅπως δὲ ἄλλοτε οὕτω καὶ νῦν ἡ Αὐστρία ἢ ὁ Παγγερμανισμὸς δύναται νὰ βαδίσωσι θριαμβικῶς κατὰ τῆς Ἰταλίας. Δὲν πιστεύω ἡ Ἰταλία νὰ ἠλησμώνησεν ἐνωθεῖσα ἢ ὅτι ἡ φιλοδοξία τοῦ Παγγερμανισμοῦ δι' αὐτὴν εἶναι ἴση πρὸς ἐκείνην ἣν τρέφει ἡ Ῥωσσία διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἴση πρὸς ἐκείνην ἣν ἡ Αὐστρία αἰσθάνεται διὰ τὴν Θεσσαλονίκην. Ὁ Παγγερμανισμὸς καὶ δικαίον καὶ φιλόανθρωπον εἶμι νὰ περιορισθῆ ὑπὸ τῆς σωφρονούσης ἐπιλοπίου Εὐρώπης εἰς τὰ φυσικὰ αὐτοῦ ὄρια, ἅτινα πρέπει νὰ περιορισθῶσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐν ᾧ κατοικοῦσι Γερμανοὶ καὶ λαλεῖται ἡ Γερμανικὴ γλῶσσα. Πᾶσα δὲ ἐκχειλίσις πέραν τῶν ὁρίων τούτων εἴτε πρὸς ἀνατολὰς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, εἴτε πρὸς δυσμὰς ἐπὶ τὴν Γαλίαν εἴτε πρὸς νότον ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν ἔσται κατὰ τῆς τυραννικῆς ὡς ἡ τῆς Αὐστρίας ἐπὶ τὴν Βοσνίαν καὶ Ἑρζεγοβίνην, κατὰ τῆς διαταράττουσα τὸν νόμον τῆς τῶν ἐθνῶν ἀλληλεγγύης καὶ τὴν ἀνάπτυσιν τοῦ κατὰ φύσιν ἐκάστου ἔθνους πολιτισμοῦ. Συμφέρον ἔχει ἐπομένως καὶ ἡ ἐπίσημος Ἰταλία τό γε νῦν ἔχον πᾶσιν δυνάμει νὰ ἐργασθῆ ὑπὲρ τοῦ περιορισμοῦ τῆς Αὐστριακῆς ἐπεκτάσεως καὶ ἐπιρροῆς ἐπὶ τοὺς ἀνατολικώτερον αὐτῆς κειμένους λαοὺς. Πρὸς τοῦτο ἡ Ἰταλία πρέπει νὰ ἀδελφωθῆ μετὰ τῆς Ἑλλάδος δούλης τε καὶ ἐλευθέρης, καὶ μετὰ τῶν λαῶν οἵτινες φρικώσιν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς Ῥωσσοαυστριακῆς δεσποτείας, τῆς ἐχούσης ὡς ἀπετηρίαν τὴν κατάργησιν τῶν ἐθνικότητων. Ὁ Ῥομούνος, ὁ Σέρβος, ὁ Βούλγαρος, ὁ Μαυροβούνιος, οἰκοθενοῦσιν ὅτι ἀγαπῶσιν μὲν τὴν Ῥωσσίαν καὶ προσηλοῦνται εἰς αὐτὴν, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς ὑποστηρίξεως της, ἀλλ' οὐδέποτε ἔθνη ἀνεξάρτητα γενόμενα, εἶναι δυνατόν νὰ προτιμήσωσιν τὴν ἀπώλειαν τῆς ἀνεξαρτησίας των συγχαυνομένου εἰς τὴν ἐπάρατον παμβασιλείαν τοῦ Τσαρισμοῦ, οὗ οἱ ὑπὸ ἰσχύοντα ὄργανα τῆς μίας τοῦ αὐτοκράτορος βουλῆσεως ὄντες, στεροῦντι πάντων ἐκείνων τῶν δικαιωμάτων, ἅτινα στολιζοῦσιν ὡς ἀδάμαντες τὰ φαιεῖνὰ διαδήματα τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας.

Ἡ Ἰταλία πρέπει νὰ ἀδελφωθῆ μετὰ τῶν λοιπῶν Κρατῶν τῆς Δύσεως, καὶ ἐργασθῆ πᾶσιν δυνάμει

καὶ πᾶσιν θυσίᾳ πρὸς ἀνάρρησιν μεγάλου κάτους ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Οὕτω πορευομένη πρὸς τὰς Δυτικὰς δυνάμεις θέλει ἔχει νέαν σύμμαχον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, μετὰ τὸν φυσικὸν θάνατον τῆς Τουρκίας, ἀντιπροσωπεύουσα τὴν σεμνὴν ἰδέαν τῶν ἐθνικότητων, καὶ ἀθισταμένη κατὰ παντὸς κοινωνικοῦ σφετερισμοῦ ἀν δύναται ἐν τῇ ἰσχύϊ της νὰ ἐπιβάλλῃ ἡ τριπλὴ συμμαχία τῶν Αὐτοκρατόρων ἐπὶ τὸν τῆς Εὐρώπης πολιτισμόν.

Παρεμποδιζομένης οὕτω τῆς ἀκρασίας τῶν τριῶν Αὐτοκρατόρων, ἡρέμα καὶ ἀνεπαισθήτως ἡ ἐφήμερος καταστατικὴ τῶν ἐλευθέρων κρατῶν τῆς Εὐρώπης, ἥτις ἀντιπροσωπεύει τὸν σύγχρονον αὐτῶν βίον, καὶ ἡ ὁλονὴν προαγομένη ἐπὶ τὰ βελτίω εἰς πᾶσαν ὕλην ἀνελίξι των, ἥτις ἐστὶν ἡ ἀληθὴς αὐτῶν ἱστορία, θέλει ἀναντιρρήτως κατορθώσῃ καὶ τὴν φιλόανθρωπον ἀνάρρησιν τοῦ βασιλείου τῆς Πολωνίας, ἥτις θὰ κείτῃ τὸ ἀφιλονίκητον γεγονός διαρκοῦς Εὐρωπαϊκοῦ Στησιόφου ἀφ' ἑνός, θρίαμβος ἀφ' ἑτέρου προσφιλοῦς πολιτισμοῦ ὑπὸ τὴν σάφρονα τῆς ἐλευθερίας αἰγίδα. Ἐθνικότης καὶ ἐλευθερία, διὰς ἀχώριστος καὶ ἀποδιαπομπουμένη πᾶσαν ἀκρασίαν, ἣν κατεργάζονται τὰ ἐφήμερα πάθη τῶν ἐστεμμένων κακούργων, ἰδοὺ ὅτι ζητεῖ ἡ ἀνθρωπότης, καὶ ὅτι πρέπει ἀπὸ τοῦδε ν' ἀρχίσῃ ἵνα καταρτίσῃ βαθμηδόν.

Θέλομεν ἐξακολουθήσῃ.

Καλάβρυτα 12 Ἰανουαρίου 1881.

Ἄγγ. Θ. Διαμαντόπουλος.

Ὁ κ. Τρικούπης ἐν Πάτραις.

Τὴν προχθὲς Τετάρτην περὶ τὴν δειλὴν ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ὁ κ. Χαρίλαος Τρικούπης, πρὸς ἐρχόμενος ἐκ Πάτραις. Ὁ Σηματοπότης ἡμῶν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἠσθάνθησεν τῆς ἐνάγκης ἀφ' ἑνός μὲν νὰ τιμῶσιν τὸν ἐπίσημον πολίτην, καὶ νὰ ἐκδηλώσωσιν τὴν πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην των, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐξαλείψωσιν ἐν στίγμα ἀπὸ τοῦ μετώπου τῆς πόλεως, ὅπερ ἐνεκόλαψεν αὐτῇ ἐν παρομοίᾳ περιστάσει ἡ πατριστατικὴ παραζάλη, ὅργανα λαβούσα τὰ φλυώτερα στοιχεῖα τοῦ τόπου. Διὰ τοῦτο ἡ δεξιότης τοῦ κ. Τρικούπῃ ἐγένετο παρ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Τετάρτης ἐγκάρδιος καὶ πάνδημος. Μ' ὅλον ὅτι ὁ καιρὸς ἦτο βροχερός καὶ χιονώδης, πολὺ πλήθος τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, οἱ μὲν ἐφ' ἀμαξῶν, οἱ δὲ ἐφ' ἵππων, ὑπάντησαν αὐτὸν καὶ ἐχαιρέτησαν ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῆς, πληθὸς δὲ πεζῶν ἀνέμενον καὶ ἐπευφημῆσεν αὐτὸν εἰσερχόμενον εἰς τὴν πόλιν. Οὕτω δὲ ἡ συνωδία τοῦ κ. Τρικούπῃ ἀκολοθουμένη ὑπὸ μακρᾶς σειρᾶς ἀμαξῶν, περιστοιχιουμένη δὲ ὑπὸ πολλῶν ἐφιππων καὶ περικυκλοουμένη ὑπὸ πυκνοῦ πλήθους πεζῶν, ἀφίκετο εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ἔνθα εἶχε παρασκευασθεῖ, ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα φίλων τοῦ κ. Τρικούπῃ, κατάλυμα δι' αὐτὸν καὶ εἰς τὴν ἀκολουθίαν του. Ἡ ὑποδοχὴ αὐτῆ τοῦ κ. Τρικούπῃ εἶχε τί το σθερρὸν καὶ ἐπιβάλλον, δὲν ὁμοίως δὲ τὰς τοῦ εἴδους τούτου ἐκδηλώσεις, διότι δὲν συνετέφερε κατὰ τὸ σῆμα ἠερυδοῦντα ὄχλον, καὶ ἐνεῖχεν ἐκείνην οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε, ἢ σπανίως, μετέχουσι τοιούτων ἐκδηλώσεων, οἷον ἐμπόρους, ἐπιστήμονας, κτηματίας καὶ πᾶσης τάξεως ἐντίμου καὶ συνετοῦ, πολίτας, ὅπερ ἐμαρτύρει ἐπαρκῶς περὶ τῆς σημασίας αὐτῆς καὶ τῶν ἐλατηρίων δι' ὧν ἐκινεῖτο τὸ πολὺ ἐκεῖνο πλήθος. Ἀλλ' εἶχεν ἀκόμη τοῦτο τὸ ἰδιάζον ἢ ἐκφραστικὴ ὑποδοχὴ τοῦ κ. Τρικούπῃ ὅτι δηλονότι δὲν ἦτο ὑποκνίμα ἐνός ἢ πλείονων ἀτόμων θεμένων κατὰ τὸ σῆμα εἰς ἐνεργείαν τὰ πρὸς τοῦτο πρόσφορα μέσα, οὐδὲ ἐκ τῶν ἐνταῦθα κομμάτων ἐκινήθη ἦτο τι ὅπως αὐθόρμητον πολίται πᾶσης ἀποχρώσεως, κατὰ τὸ πλεῖστον δὲ ἐξ ἐκείνων οἵτινες δὲν ἀνήκουσιν ἀνευ ὄρων εἰς τὰ κόμματα, οἱ ὄλγοι παρ' ἡμῶν πάντι ἐκ τῶν πατριῶν ἀνεξάρτητοι, πολῖται τέλος φιλήσυχου, πατριῶται συνετοὶ

αφιλοκερδείς και άγνωστοι φίλοι του κ. Τρικούπη, δέν ώργάνωσαν τὰ τῆς ὑποδοχῆς, ἀλλὰ συνηγήθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ὑπὸ τῶν ἰδίων ἰδεῶν και αἰσθημάτων ἐμφερόμενοι διὰ τὸν ἐπίσημον πολίτην και κοινῶν αἰσθανόμενοι τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐκδηλώσωσι πρὸς αὐτόν, διερχόμενον τῆς πόλεως μας, τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐμπιστοσύνης και ἐκτιμῆσεως των. Καὶ τῇ ἀληθείᾳ τοῦτο ἐγένετο ὅσον ἐνεστὶν ἀξιοπρεπῶς και ἐκφραστικῶς.

Τὸν κ. Τρικούπη προσεφώνησεν εἰσερχόμενον εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον ὁ δικηγόρος κ. Παναγ. Θεοφίλου διὰ τῆς ἐπομένης προσλαλιᾶς ἧτις ἔτυχε τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας, διὰ τὴν εἰλικρίνειαν και παρησίαν αὐτῆς.

Κύριε Τρικούπη.

Οἱ ἐξεληθόντες πρὸς ὑποδοχὴν σας, Σᾶς ὑποδέχονται ἀσμένως, τὸ μὲν ὅπως ἀποδειξῶσιν ὅτι ἡ θάρβαρος και ἀγρία ὄψις τὴν ὀπιαν παρουσίασεν ἄλλοτε ἀπέναντι ἡμῶν ἢ πόλις τῶν Πατρῶν ἦτο ἔργον ἀτάκτου τινὸς στοιχείου ἐγκαταστημένου ἀτυχῶς ἐν τῇ πόλει μας, τὸ δὲ διότι Σᾶς θεωροῦν τιμιον και διακεκριμένον ἱκανότῃτος πολιτευόμενον και τὸν μόνον εἰς ὃν τὸ ἔθνος δύναται νὰ ἔχη ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς κρίσεις τῆς Πατρίδος περιστάσεις· εὐχονται δὲ ἀπὸ καρδίας ὅπως ἐπικρατήσωσιν αἱ σωτήριαι διὰ τὸν τόπον ἀρχαί σας, ἰδίᾳ δὲ εὐχονται ὅπως ὅταν και αὐθις ἐπαναλάβετε τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν κατορθώσητε πρὸς τοῖς ἀλλοῖς ὥστε ἡ διάκρισις τῶν ἐξουσιῶν νὰ κατασταθῇ πραγματικῇ, και οὕτω παύσῃ ἡ ἐν τῇ Διοικήσει ἐπικρατούσα ἀρχὴ τοῦδε ἀνωμαλία. Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἐθεώρησα καθήκον μου νὰ Σᾶς εἰπω, φρονῶν ὅτι πιστῶς διερμηνεύω τὰ αἰσθημάτων οὐ μόνον τῶν πλείστῶν ἀπὸ συμπολιτῶν μου, ἀλλὰ και πλείστων ἄλλων μὴ δυνηθέντων ὡς ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος καιροῦ νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ὑποδοχὴν Σᾶς.

Κατὰ τὸν Ξενοδοχεῖον τὸ πλῆθος πυκνὸν κατεῖχε μικροτάτην ἔκτασιν τῆς ὁδοῦ, ἐδέχθησαν ὅθεν ὅπως ὁ κ. Τρικούπης ἀπευθύνῃ ἀπὸ τοῦ ἐξώστου πρὸς τοὺς κάτωθεν ἐπευφημοῦντας τὰς εὐχαριστίας του ἐπὶ τῇ γενομένῃ πρὸς αὐτὸν δεξιώσει, και ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς στάσεως τοῦ μεγάλου ζητήματος, ὅπερ ἀπασχολεῖ ὅλους ἡμᾶς κατά τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν δοκιμασιῶν. Τὸ ἄπειρον ἐκεῖνο πλῆθος ἐν βαθυτάτῃ σιγῇ και ἄκρα συγκινηθῆναι ἠεροάσατο τοῦ εὐφραδοῦς, ῥήτορος διακοπτομένου μόνον ὑπὸ ζωνῶν ἐπιδοκιμασιῶν και ἐπευφημιῶν.

Λυπούμεθα μὴ δύναμενοι νὰ μεταφέρωμεν εἰς εἰς τὰς στήλας ἡμῶν τὸν πολλῆς σημασίας και σπουδαιότητος λόγον τοῦ κ. Τρικούπη, ὅστις περιεστράφη περίπου εἰς τὰ ἐπόμενα κεφαλαῖωδῃ. Μετὰ τὴν ἔκφρασιν τῶν εὐχαριστιῶν του ἐπὶ τῇ πανδήμῳ δεξιώσει του, ἦν ἀπέδωκεν εἰς ἐπιδοκιμασίαν τῆς πολιτείας του, ἐξήτασε δι' ἐκφραστικῆς βραχυλογίας τὴν πορείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος ἀφ' ἧς παρέλαθεν αὐτὸ γενόμενος Κυβερνήτης τῆς χώρας, μέχρι σήμερον ἐξέθετο τοὺς λόγους τῆς μετατροπῆς τοῦ φρονήματος τῆς Εὐρώπης ὡς πρὸς τὸ ἡμέτερον ζήτημα, ὃν ὁ κυριώτερος ἢ εἰς τὴν ἀρχὴν ἀνάρρησις τοῦ ἐνδόξου Γλάδστωνος και ἐδικαιολόγησεν ἀποχρῶντως τὴν ἐκ τῆς μετατροπῆς ταύτης ἐπιβληθεῖσαν μεταβολὴν και ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς τότε Κυβερνήσεως, ἐξ ἧς ἡ ἐπιστράτεία και τὰ παρεπόμενα αὐτῆς. Ἐξῆρε τὴν προθυμίαν τοῦ τόπου μεθ' ἧς οὗτος ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως και ἐνθαρρυντικὰ ἐξήγαγεν ἐξ αὐτῆς συμπεράσματα. Κατέδειξε τὴν ἀνάγκη νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ στρατιωτικὴ παρασκευὴ τῆς χώρας και ὑπαινίξατο ὅτι αὐτὴ δέον νὰ συντελεσθῇ ὅσον οἶον τε τάχιστα, καθ' ὅσον ἡ οἰκονομικὴ θέσις ἡμῶν, δέν ἐπιτρέπει τὴν παράτασιν τῆς. Εἶπεν ὅτι ὀφείλομεν νὰ βαίνωμεν εὐθὺ πρὸς τὸν σκοπὸν ἡμῶν μὴ ἀποδειλιῶντες ἀπέναντι τῶν ἐκείνῃτε προβαλλομένων ἀποθαρρυντικῶν προτάσεων τῆς Εὐρώπης, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι αἱ δυνάμεις ἐκεῖναι αἰτινες ὑπεστήριξαν τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος, δέν θέλουσιν ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐγκα-

ταλεῖψαι αὐτήν. Ὅτι ἡ Πατρίς ἡμῶν ἐγκαταλείπεται ὑπὸ τῆς Εὐρώπης, ὀπότεν ἐγκαταλείπει αὐτὴ ἑαυτήν. Προσέθετο ὅτι τὴν πολιτικὴν ταύτην ἠκολούθησεν ὡς Κυβερνήσις και ὡς ἀντιπολίτευσις και ὅτι τὴν αὐτὴν ἠκολούθησεν και ἐν τῇ συνεχείᾳ τῆς ἐνεστάσεως βουλευτικῆς συνόδου ἐξέφρασε δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι και πάντες οἱ βουλευταὶ δέν θέλουσι παρεκκλίνειν αὐτῆς. Συνέστησε τὴν ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν ὑποστήριξιν παντὸς κυβερνητικοῦ μέτρου συμβάλλοντος εἰς τὴν αἰσίαν ἔκβασιν τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως, εἰς ἣν δέν ἀρκεῖ τῶν Κυβερνήσεων ἢ ἐνεργείας και ἡ πρόνοια, ἀλλὰ και τῶν ἀτόμων ἢ συμπράξις και ὁ ἐνθουσιασμός. Καὶ κατέστρεψε τὸν λόγον εὐχαριστήσας και αὐθις ἐπὶ τῇ ἐγκαρδίῳ δεξιώσει ἧς παρ' ἡμῶν ἔτυχε. Τὴν ὀμιλίαν ταύτην, ἧτις ἐνεποίησε βαθυτάτην ἐντύπωσιν εἰς τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον, διεδέχθησαν ἐπευφημῖαι ζωνῶν, μεθ' ὃ τὸ πλῆθος ἤρχισε διαλυόμενον.

Κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς τοῦ κ. Τρικούπη ἐπεσεφθῆσαν αὐτὸν πλείστοι τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, οἱ ἐπιστημότεροι τῶν ἐνταῦθα συμπατριωτῶν του, αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως σχεδὸν πᾶσαι και πλείστοι παρουσιασθέντες ὅπως συγχαρῶσιν αὐτὸν ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ του και ἐκφράσωσιν αὐτῷ τὴν ἐμπιστοσύνην των.

Μικρὸν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἀτμοπλοίου παρετέθη δεῖπνον ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα φίλων τοῦ κ. Τρικούπη ἐν ᾧ παρεκάθησαν κλιθέντες σὺν αὐτῷ οἱ παρεπιδημοῦντες βουλευταὶ κκ. Τσάλας και Σέρβος, οἱ ἡμέτεροι κκ. Π. Καλαμογδάτης, Δ. Πατρινός και Ἀλ. Φωτῆλας, οἱ συνοδηγῶροι τοῦ κ. Τρικούπη βουλευταὶ κκ. Στεφανόπουλος και Χρηστόπουλος και πολλοὶ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν.

Μετὰ τὸ δεῖπνον περιέμενον ἐν τῇ αἰθούσῃ ἄλλοι τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν οἵτινες ἤρχοντο ἵνα ἀποχαιρετήσωσι τὸν κ. Τρικούπη κατὰ τὴν 8 ὥραν μ. μ. ἐπεβίβασθη τοῦ ἀτμοπλοίου ἀκολουθούμενος παρ' ἐκλεκτοῦ πλῆθους, ὅπερ και ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ ἐπευχῆθη αὐτῷ ἀξιῶν τὸν πλοῦν και τὴν ἐν τῇ πολιτείᾳ ἐπικρατήσιν ταῦ ἀρχῶν του.

Τοιαύτη ἐν γένει ὑπήρξεν ἡ ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν διάβασις τοῦ κ. Τρικούπη ἢ ὑποδοχῆ αὐτοῦ, γενομένη ὑπὸ τοὺς ὄρους οὓς ὑπεδειξάμεν ἀνωτέρω, κέκτηται πολλὴν σημασίαν και πολλὰ δύναιται νὰ ἐξαγάγῃ ἐξ αὐτῆς συμπεράσματα. Κατ' αὐτὴν κατεδείχθη ἐναργῶς ὅτι ὁ κ. Τρικούπης, ὡς πολιτευόμενος και ἀρχηγὸς ἰσχυροῦ πολιτικοῦ κόμματος, ἔχει ἐνταῦθα φίλους ἐκ τῶν ὑγιεινῶν στοιχείων τοῦ τόπου, και ὅτι παρ' ἡμῶν πολλοὶ ὑπάρχουσιν οἱ τιμῶντες ἀφιλοκερδῶς τὴν πολιτικὴν περινοίαν και τὴν χρηστότητα. Τὸ ἐφ' ἡμῶν χαίροντες ὅτι ἐδόθη ἀφορμὴ τῇ πόλει ἡμῶν ἵνα δείξῃ ὅτι δι' ὅλης τῆς δυνάμεως αὐτῆς ἀποδοκιμαζει και ἀποκρούει πᾶν φαῦλον διάδημα ὑπαγορευόμενον ὑπὸ ὀλίγων ὑποκατιστόντων τὰς ταπεινάς αὐτῶν ὀρμὰς εἰς τὴν θέλησιν τῆς πόλεως, ὅτι γνωρίζει νὰ τιμᾷ τοὺς μοχλοῦντας ὑπὲρ τῶν κοινῶν και ἐθνικῶν συμφερόντων, εὐχόμεθα ὅπως ὁ κ. Τρικούπης, εἰς ὃν ἡ πόλις ἡμῶν ἐπεδείξατο κατὰ τὴν ἐντεῦθεν διάβασιν του τόσην ἐμπιστοσύνην, εἴτε ἐν τῇ Κυβερνήσει τῆς χώρας, εἴτε ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει, παρέχῃ τὴν ἱκανοποίησιν εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς ὅτι οὐχὶ ἀνευ λόγου προσβλέπουσιν μετ' ἐλπίδος εἰς αὐτὸν και εἰς τὸ πολιτικὸν του σύστημα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Αἱ Γερμανικαὶ ἀρχαιολογικαὶ ἐφημερίδες πληροῦσι σελίδας ὀλοκλήρους διὰ τῆς περιγραφῆς ἀγάλματος χαλκίνου, ἀγορασθέντος ἐν Πάτραις, ὡς λέγουσι, και κοσμοῦντος σήμερον τὸ ἐν Βερολίνῳ μουσεῖον. Ἀρχαιολόγοι σπουδαῖοι τῆς Γερμανίας δέν ἠδυνήθησαν λέγουσι νὰ ὀρίσωσι τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, τόσῳ εἶναι μεγάλη, ξένοι δὲ ἄλλοι και ἰδίᾳ Ἀγγλοὶ ἐθεώρησαν αὐτὸ θαῦμα τελειότητος τῆς τέχνης. Ἡ εἰδήσις αὐτῆ ἧτις ἐθεωρήθη παρὰ τινῶν συναδέλφων τῶν Ἀθηνῶν ὡς μῦθος, εἶναι

δυστυχῶς γεγονὸς ἀληθέστατον. Οὐδ' ἡ ἐκφραζομένη ὑπόνοια, μὴ οἱ ἐν Ολυμπίᾳ Γερμανοὶ ἐπλούτισαν διὰ τοῦ καλλιτεχνήματος ἐκεῖνου τὸ ἐν Βερολίνῳ μουσεῖον, ἔχεται ὑποστάσεως τινος, τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἀγαλμάτιον ἀνευρέθη, καθ' ὃς ἔχομεν πληροφορίας, πρὸ πολλοῦ ἐν Καλαβρυτοῖς, ἠγοράσθη δὲ ἀντὶ εὐτελεστάτου τιμήματος ἐκ τοῦ κατέχοντος παιδὸς παρὰ δημοσίου τινοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις ἐπὶ μακρὸν κατεῖχεν αὐτὸ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τίνος θησαυροῦ ἦτο θεματοφύλαξ. Ἐν Καλαβρυτοῖς ἔτυχε νὰ τὸ ἴδῃ παρὰ τῷ κατόχῳ Γερμανὸς τις περιηγούμενος, ἀλλὰ διὰ τῆς ζέσεως ἦν ἐπεδείξατο πρὸς ἀπόκτησιν ἐπρόδωκε τῷ κατόχῳ τὴν ἀγνωσμένην ἀξίαν τοῦ κειμήλιου και οὗτος ἀπέκρουσε τὴν προσφερομένην τότε τιμὴν βραδύτερον ὅμως ὁ κάτοχος ἀπεκατεστάθη εἰς Πάτρας και ἐνταῦθα ἐξεποίησεν ἀντὶ φράγκ. 1500 τὸ ἀγαλμάτιον, εἴτε εἰς τὸν ἴδιον Γερμανὸν, εἴτε εἰς ἄλλον τινὰ. Τὸ βέβαιον εἶναι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅτι τὸ ἀγαλμάτιον διεπραγματεύετο ἐνταῦθα ἐπὶ πολὺ φανερᾶ, ἐν γνώσει πολλῶν και ὅτι ὑπὸ τὰ ὄμματα, ὡς εἶπεν, τῶν ἀρχῶν, ἐξεπατρίσθη τὸ κειμήλιον ἐκεῖνο τῆς ἡμετέρας ἀρχαιότητος ὅπερ κοσμεῖ ἤδη τὸ ἐν Βερολίνῳ μουσεῖον. Λέγεται δὲ ὅτι ἡ ἀξία τοῦ ἀγαλματίου τοῦτο ἐγένετο καταφανῆς και πρὸς τοὺς ἀπλουστέρους τῶν παρατηρητῶν και ὅτι οὐδὲ πολλοστημόριον τῆς ἀξίας του ἐπέτυχε πωληθῆν ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοκαπήλου. Ὁλιθερὰ κατάστασις, φέρουσα τὸ ἐρύθημα εἰς τὸ πρόσωπον παντὸς καλαισθητοῦ και μόνον ἀνίσχυρος δεικνύται νὰ συγκινήσῃ τὰς παρ' ἡμῶν ἀρχάς. Ὑπάρχει ἢ δέν ὑπάρχει Νόμος περὶ ἀρχαιοτήτων; και ἂν μὲν δέν ὑπάρχῃ ἢ ἀναγραφῇ ἢ ἀρχαιοκαπηλεία εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐπιτηδεωμάτων και ἢς ὑποβληθῇ εἰς φορολογίαν, ἂν δὲ ὑπάρχῃ, ἢς ζητηθῇ ἢ ἐφαρμογῇ του.

— Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐκλήθησαν τὰ μέλη τῆς ἐνταῦθα ἐμπορικῆς λέσχης «Ὁμόνοια» ὅπως ἐκλέξωσι τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ καταστήματος τοῦτου, ἀλλὰ οἱ συνελθόντες ἀπέκρουσαν τὴν ἐκλογὴν και, βοῇ οὐχὶ ψήφῳ, ἀνεκήρυξαν μόνον και ἀπόλυτον διαχειριστὴν τὸν κ. Κωνσταντῖνον Στροῦμπον, εἰς ὃν ὀφείλεται ἡ ἀναστάσις και ἡ διατήρησις τῆς λέσχης ταύτης. Ὁ κ. Στροῦμπος διὰ προσλαλιᾶς εὐχαριστήριου, ἐξέθετο γενικὰς τινὰς ἰδέας ἵλιαν ὀρθὰς περὶ ἡγεμονίας, ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν, αἰτινες ζωνῶς ἐχειροκροτήθησαν. Τὸ σύστημα τῆς ἐνιαίας και ἀπολύτου ἐξουσίας τὸ πρῶτον ῥῆθι δοκιμάζεται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ λέσχῃ και ἐκ τῆς ἐπιδόσεως ἢ ἀποτυχίας αὐτοῦ, πολλοὶ ἀναμένουσι νὰ φωτισθῶσι περὶ τοῦ συστήματος τοῦτου, ἐφαρμοζομένου εἰς ἄνωτέρων σφαιρῶν συμφερόντων. Εἰς τὸν κ. Στροῦμπον ἐναπαύεται νὰ δείξῃ ἐν τῇ ἀπολυταρχίᾳ ἀγαθὰ ὧν αὐτὴ πιστεύεται ὅτι εἶναι ἀμορφῶς.

— Ὁ ἐν Ἀθήναις Ἑπίκορος τῶν ἐν πολέμῳ τραυματιῶν Σύλλογος διὰ τοῦ ἐπομένου ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου π. ε. ἐγγράφου του [συνεκρότησεν ἐνταῦθα ἐπιτροπείαν ἐξ ἀξιοτιμῶν κυριῶν τῆς πόλεως μας, πρὸς συλλογὴν ἐράνων:

Πρὸς τὰς Κυρίας Σουσάναν Γερούση, Ν. Βουδ, Ἀγ. Ἀμβουργερ, Κυριακοῦλαν Κανακάρη, Ἐλένην Πράτζικα, Κατίναν Πετιμεζᾶ, Πηνελόπην Χοιδᾶ, Ἰωάνναν Μαλτέζου και Ἀθηνᾶν Χατζοπούλου

εἰς Πάτρας.

Κυρίαι.

Γνωσταὶ ἐπ' ἀκριβῶς εἶσιν ἡμῶν αἱ παρούσαι ἔκτακτοι τῆς Πατρίδος περιστάσεις, ἢ ἄκρα τούτων κρισιμότης, και αἱ ὑπέρογκοι θυσίαι, εἰς ἃς αὐταὶ ὑποβάλλουσιν ἤδη σύμπαν τὸ ἔθνος.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν περιστάσεων τούτων; τὸ ἐπιβαλλόμενον εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν καθήκον εἶναι οὐ μόνον πατριωτικόν, ἀλλὰ και φιλόανθρωπον.

Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἐκτιμᾷ βεβαίως τὸ μέγεθος τῶν θυσιῶν εἰς τὰς ὀποιᾶς ὑπεβλήθησαν ἤδη, ὑποβάλλονται καθ' ἑκάστην και μέλλουσιν εἶτι νὰ ὑποβληθῶσιν οἱ κάτοικοι τοῦ Βασιλείου, ἔνεκεν τῶν στρατιωτικῶν ἐνεργειῶν, οὐχ' ἤττον ὅμως ἐθεώρησε καθήκον του νὰ ἀπρτανθῇ και αὐ-

Οι ως και άλλοτε προς αυτούς, απεχθεμένοι
εγγνωμένως οίανδήποτε συνδρομήν, μέλλουσαν να
χρησιμεύσῃ εἰς ἀνακούρισιν τῶν γενναίων τέκνων
τῆς Πατρίδος.

Ὁ ἔξοχος ζῆλος καὶ ἡ ἐπιτυχία, μεθ' ὧν εἰς
προγενεστέραις περιστάσεσι, Κυρίαί, ἐξυπηρετήσατε
τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα, ἐνθαρρύνει ἡμᾶς, ν'
ἀποτανωμένον πρὸς ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τὴν
αὐτίθι κοινωνίαν, οὐδὲν προσθέτοντες εἰς τὰ ἀ-
νωτέρω.

Ἐπεὶ ποτε, Κυρίαί, αἱ εὐλογίαι τοῦ Θεοῦ καὶ
ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ ἔθνους θὰ ἐπιστέψωσιν ἤδη τὰς
ἀγαθοεργὰς ὑμῶν προσπάθειαις.

Δέξασθε, Κυρίαί, τὴν ἔκφρασιν τῶν ἡμετέρων
σεβασμάτων.

Ὁ Πρόεδρος
M. ΡΕΝΙΕΡΗΣ

Ὁ γραμματεὺς
Α. Σιμόπουλος.

Μεθ' ὅσα οἱ καιροὶ δεικνύουσι καὶ τὸ ἄνωτέρω
ἔγγραφον ἐκφράζει, πᾶσα σύστασις ὑπὲρ ἐπιτυ-
χίας τοῦ ἔργου ὑπερἀνατίθεται τῇ ἐνταῦθα ἐπι-
τροπείᾳ τῶν Κυριῶν, εἶναι περὶ τῆς. Οἱ λαβόντες
γνώσιν τῆς διαχειρίσεως τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ Σταυροῦ κατὰ τὰ παρελθόντα δυστύχη ἔτη,
ἀναμνησκόμενοι μετὰ συμπαθείας τῶν φιλανθρώ-
πων ἔργων αὐτῆς. Οἱ συμπολιταὶ ἡμῶν γνωρίζου-
σιν ὅτι ἡ ἔταιρία αὕτη σκοπὸν ἔχουσα τὴν περί-
θαλψιν τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου, ἦλθεν παρήγο-
ρος καὶ ἐπίκουρος τῶν τραυματιῶν τῆς ἐπαναστά-
σεως τῶν ἡμετέρων ἐπαρχιῶν καὶ ἐκείνων οἵτινες
συνεπείᾳ τῶν γνωσῶν θλιβερῶν περιστάσεων προσ-
έφυγον εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν καὶ οὐκ ὀλίγον ἀ-
νεκούρισε τὰ μαρτύρια αὐτῶν. Ἡδὴ καὶ αὐθις ὁ
βρυθρὸς Σταυρὸς καλεῖται νὰ ἀναπτύξῃ τὴν ἀγα-
θοποιῶν αὐτοῦ ἐνέργειαν ἐπὶ ἀναποδράστων δυσχε-
ρῶν περιστάσεων, ἃς πλῆτες προαισθανόμεθα καὶ
δι' αἷμα ἀνεπαρκῆ τὰ μέσα ἀτὶνα διατίθωνται.
Ὅντιν ἡ Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ, ἀποτεινομένη διὰ τῆς
ἐν Πάτραις ἐπιτροπείας καὶ αὐθις εἰς τὸν πατριω-
τισμὸν καὶ εἰς τὴν φιланθρωπίαν τῶν ἡμετέρων
συμπολιτῶν, ἀνταποκρίνεται εἰς τοὺς ἱερωτέρους
πόθους τοῦ τόπου καὶ ἐσμέν πεπεισμένοι ὅτι ἡ ἐ-
πίκλησις τῆς θᾶ ἐσῆρ ἡ γῶ εἰς τὰς καρδίας ὄλων
ἡμῶν. Ἐπεὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ φιλανθρώπου ἔργου
παρ' ἡμῖν ἐγγυᾶται προσέτι καὶ ἡ ἐγνωσμένη φι-
λανθρωπία καὶ ὁ ἀκούραστος ζῆλος, ὑπὲρ παντός
ἔργου ἀγαθοῦ τῆς ἐνταῦθα συσταθείσης ἐπιτρο-
πείας ἐκ συμπολιτιδῶν, αἵτινες ἔδειξαν καὶ ἐξ
ἄλλης ἐποχῆς ὅτι οὐδενὸς κόπου φειδόνται προ-
κειμένου περὶ παρομοίων σκοπῶν. Μετ' ἐνδιαφέρον-
τος θέλομεν παρακολουθήσει τὰ ἔργα τῆς καὶ ἀ-
ναγράφει τακτικῶς αὐτὰ εἰς τὰς στήλας ἡμῶν.

Ἐπίσης κατὰ τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος
Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν ὁ ἐνοματάρχης Κο-
τζῆς, ἡγούμενος τῶν Χωροφυλάκων Ν. Χαλα-
ζούλα, Ἀθ. Παπαντωνοπούλου καὶ ἄλλων τινῶν,
μετέβη εἰς τὸ χωρίον Ριύλου τοῦ δήμου Δύμης
τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ ἐν τῷ ποιμνοστασίῳ
τοῦ Ἀθ. Λαγοῦ καὶ ἐκεῖ ἐτέλεσεν ἐν ὄλῃ τῇ
πληρότητι τὰ ἀποσπασματικὰ λεγόμενα ὄργια.
Ἐλαθεν αὐτογνωμόνως καὶ ἐσφαξε μίαν αἶγα, δύο
ὄρνιθας, ἐσπατάλησε δύο ὀκάδας βουτύρου (ὥσως
εἰς πίτταν), ἀσκετόν οἶνον καὶ προσεφέρθη ἀρε-
πῶς πρὸς τὴν αὐζυγὸν τοῦ, ἥτις ἐφυγαδέσθη ἵνα
ἀποφύγῃ δεινότερα. Ἡ πράξις κατηγγέθη καὶ
παρακαλοῦμεν νὰ ἐνεργηθῶσι ταχέως τὰ νόμιμα,
διότι εἶναι καιρὸς πλέον ν' ἀπομάθωσι τὰ ὄργανα

τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἔξει τινὰς παλαιὰς, αἵ-
τινες μ' ὄλον ὅτι ἐμπνέουσι φοβὴν καὶ ἀπεδοκιμά-
σθησαν ἀπὸ τὴν κοινὴν συνείδησιν, ἐξακολουθοῦσιν
εἰσέτι ἐκδηλοῦμεναι πρὸς μεγίστην βλάβην τῆς
δημοσίας τάξεως.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ Παρασκευᾶς
Γιαννόπουλος καὶ Κωνστ. Ἀδαμόπουλος κατὰ τὴν
θέσιν Ταμπάρινα τῆς πόλεως Πατρῶν ἐτραυματί-
σαν ἐπικινδύνως διὰ πιστολίου τὸν Σωτήριον
Παναγιωτόπουλον.

Κατὰ τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββά-
του πρὸς τὴν Κυριακὴν ὁ μαθητὴς τοῦ ἐνταῦθα ὑ-
ποδηματοποιῦ Νεοκλ. Παρασκευοπούλου ἀφῆρσεν
ἐκ τοῦ κυρίου του περὶ τὰς 400 δραχ. εἰς διά-
φορα νομίσματα καὶ ἄλλα τινὰ πράγματα καὶ ἐ-
γένετο ἀφαντος.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν κατὰ τὴν θέσιν Τάσι τῆς
πόλεως Πατρῶν ἐρίσαντες πρὸς ἀλλήλους ἐν χαρ-
τοπαιγνίῳ, οἱ Νικόλαος Κουτζονικολός καὶ Φώτιος
Ντρούκας ἐτραυματίσθησαν ἀμοιβαίως διὰ μαχαι-
ρῶν, ἐξ ὧν ὁ δεύτερος ἐπικινδύνως. Ὅσα ἀνακοι-
νοῦνται ἡμῖν ὡς συμβαίνοντα εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο
τῆς πόλεως, ἴδια κατὰ τὰς νύκτας, καὶ ἐὰν κατὰ
τὸ δέκατον μόνον ὧσιν ἀληθῆ, ἄγρουν ἡμᾶς νὰ
πιστεῦσωμεν, ὅτι οὐδαμῶς ὑπάρχει ἐκεῖ δημοσία
τάξις, οὐδὲ εἶναι γνωστὴ ἂν ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχή.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Κυ-
ριακῆς ἐξῆλθε τῆς οἰκίας τοῦ ἱατροῦ κ. Ἀναστίτου
παρὰ τὴν κλίμακα παῖδες τινὲς ἐπαίζον διὰ νομι-
σμάτων ἐν τῶν παιδικῶν ἐκείνων παιγνίων, αἵτινα
ἀποτελοῦσι παρ' ἡμῖν τὸ χάσμα τῶν γονέων καὶ
τῆς Ἀστυνομίας ἀλλὰ δυστυχῶς ἐν τῷ παιγνι-
δίῳ ἦλθον οἱ παῖδες εἰς λόγους πρὸς ἀλλήλους καὶ
κατόπιν εἰς χεῖρας, εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν ὁ Βασίλ. Μα-
νέτας διὰ σιδηροῦ ὄργανου ἐτραυματίσεν ἐπικινδύ-
νως κατὰ τὴν κεφαλὴν τὸν Ἀθ. Πθανασόπουλον,
καὶ οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν σκηνὴν ἔφερον εἰς τοὺς
γονεῖς τὸ φίλατόν των αἰμόφορον καὶ ἀναισθητόν.

Κατὰ τὴν δειλὴν τοῦ παρελθόντος Σαββά-
του ἐξῆλθεν τῆς ἀγορᾶς τῆς κάτω πόλεως, ἄλλος
τις ἐτραυματίσθη κατὰ τὸν λαμῶν καιρίως.
ἄγνοομεν τὰ ὀνόματα. Νομίζομεν ὅτι ἀπέναντι
παρομοίας καταστάσεως, προκαλουμένης κατὰ τὸ
πλεῖστον ἐκ δύο δεινῶν, αἵτινα ἐπιπολεῖσιν παρ'
ἡμῖν, τοῦ τῆς χαρτοπαιξίας καὶ τῆς ἐπλοφορίας,
δέον νὰ ἐξεγερθῇ δραστηρία ἡ ἐνέργεια τῶν ἀρμο-
διῶν ἀρχῶν, ἵνα μὴ πιστεῦσῃ πάντες ὅτι ἀρ-
χῆς δὲν ἔχομεν ἐνταῦθα. Ὁ κ. Νομάρχης δὲν
φρονεῖ ὅτι ἔχει καθήκοντα ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ
ἐπιτελέσῃ πρὸς τί εἶναι ἐνταῦθα;

Ἡ ἀναγγελθεῖσα μετὰθεσις τοῦ ἐνταῦθα
Ταμία κ. Ζούγκου ἐνεποίησε κακίστην ἐντύπωσιν
εἰς τὸ κοινόν, διότι ἀπομακρύνει ἐκ τῆς ἐνταῦθα
δημοσίου ὑπηρεσίας ὑπάλληλον εὐαρεστήσαντα ἐν
πᾶσι διὰ τῆς καλλίστης συμπεριφορᾶς του καὶ τῆς
περὶ τὴν ὑπηρεσίαν προθυμίας του. Μία τῶν ἀτυ-
χιῶν τῆς ἡμετέρας πόλεως εἶναι νὰ μὴ δύναται
νὰ κρατήσῃ ἐπὶ μακρὸν οὐς ἀπολαύει σπανιώτατα
καλοὺς ὑπαλλήλους καὶ νὰ μὴ δύναται τούναντίον
νὰ ἀποσεισῇ ἀπ' αὐτῆς ἐκείνους αἵτινες κατα-
θλίβουσι τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα παντοιοτρόπως
διὰ κακοτρόπου καὶ φατριαστικῆς διεξαγωγῆς τῆς
ὑπηρεσίας.

Ἄξια περιφρονήσεως εἰσὶν ὅσα γράφει τις
ὑπὸ ἀστερίσκους εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενην ἐφη-
μερίδα «Φανὸς» κατὰ τοῦ ἐνταῦθα Τελώνου κ.
Π. Ραζικόττικα καὶ διὰ τοῦτο οὐδεμιᾶς χρή-
ζουσιν ἀνασκευῆς. Τὸ ἐφ' ἡμῖν οὕτως χαρακτη-
ρίσαντες τὰ φληναφήματα ἐκεῖνα, δὲν ἠθέλαμεν
ποιήσει μνεῖαν αὐτῶν, ἀν πολλοὶ τῶν ἡμετέρων
συμπολιτῶν, εἰς ἀμέσους διατελοῦντες σχέσεις πρὸς
τὸ ἐνταῦθα Τελωνεῖον καὶ καθ' ἐκάστην λαμβά-
νοντες ἀφορμὴν νὰ γνωρίζουσι τὴν προσήνειαν τοῦ
ἡθους τοῦ κ. Ραζικόττικα, τὴν περὶ τὴν ὑπηρε-
σίαν ἀκριβείαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνεπιληπτον διεξα-
γωγὴν αὐτῆς, δὲν ἠθελον παρακαλέσει ἡμᾶς ἐπι-
μόνως νὰ χαρακτηρήσωμεν αὐτὰ, οὐ μόνον ὡς
ἀντικεῖς ἀντιθετὰ τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλὰ καὶ ὡς ὑ-
βριν πρὸς τὴν ὀρθοφροσύνην τῆς πόλεως, ἥτις ἐ-
ξετίμησε τὴν χρηστότητα τοῦ κ. Ραζικόττικα

καὶ τὸ ἐν πᾶσι ἀμεμπτον τῆς ὑπηρεσίας του.
Τὸ ἐφ' ἡμῖν συμμερίζομενοι τὴν γνώμην ταύτην
πρᾶκτοῦμεν ὅτι ἀνῆσα προσπερβεθεῖ καὶ πρὸς
τοὺς καλλίστους καὶ τοὺς χειρίστους τῶν ὑπαλ-
λήλων, ἀπιβάλωμεν τὸ δικαίωμα τοῦ παραπονεῖ-
σθαι ἐκάστοτε κατὰ τῶν ἀνοικονομίτων.

Κατὰ καιροὺς ἀφῆρουντο λάθρα καὶ παρ'
ἀγνώστων ἐκ τοῦ ἐνταῦθα ἐργοστασίου τοῦ ἀερίο-
φωτος ἀντικείμενα διάφορα, οἷον ὄρειχαλκῖνοι φα-
νοὶ, μόλυβδοι, ἀνθρακες, ὀπτοὶ πλίνθοι καὶ τὰ
παρόμοια, εἰς μάτην δι' ἀπέβησαν αἱ ἀναζητήσεις
τῆς Διευθύνσεως. Τὴν ἐσπέραν ὁμως τῆς παρελ-
θούσης Τρίτης ὁ Ἀνδρέας Μπέκος ὑπερβῆς τὴν
τοῖχον τοῦ προαυλίου τοῦ ἐργοστασίου εἰσῆλθεν
ἐπὶ σκοπῷ κλοπῆς εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ ὑλικοῦ,
ὅτε ἠνοήθη παρὰ τῶν ἐργατῶν τοῦ ἀερίοφωτος
καὶ συλληφθεὶς παρ' αὐτῶν παρεδόθη τῇ ἀστυ-
νομίᾳ. Δυστυχῶς ὁ συλληφθεὶς κρατούμενος ἐν τῇ
ἀστυνομίᾳ ἀπέδρα, διαρρήξας, ὡς λέγεται, τὸν
τοῖχον τῆς φυλακῆς του.

Πρὸ πολλοῦ κυκλοφοροῦσιν παρ' ἡμῖν κί-
βδηλα ἡμιδεκάδραχμα γραμμάτια τῆς Ἰονικῆς
Τραπεζῆς, ἀγνοοῦμεν δὲ ἂν ἐνηργήθη τι πρὸς πε-
ριστολήν του κακοῦ. ἄλλως τε παρακαλοῦνται οἱ
ἀρμόδιοι καὶ ἡ ἐνδιαφερομένη Τράπεζα νὰ μὴ ἀ-
διαφορῶσιν ἐπὶ πλέον, διότι ἐκτὸς τοῦ ἀτόπου ἐ-
πιγίγνεται καὶ ζημία μεγάλη εἰς ἐργάτας μά-
λιστα καὶ πτωχοὺς οικογενειάρχας, εἰς χεῖρας
τῶν ὁποίων καταλήγουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ
τοιαῦτα, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀδιαφορίας ἐνθαρρύνον-
ται οἱ παραχαράκται ἵνα δραστηριώτερον ἐξακο-
λουθῶσι τὴν ἐντίμιον εἰσομχανίαν των. Ἡ κατα-
ναγκαστικὴ κυκλοφορία τῶν τραπεζογραμματίων
ἐθεσμοθετήθη πλέον διὰ τὸ κράτος μας, ἀδύνα-
τον δὲ καθίσταται νὰ προῖδῃ τις τὴν ἐποχὴν καθ'
ἣν θὰ κατασταθῇ δυνατὴ ἡ ἀρσις αὐτῆς, ὅθεν εὐ-
χῆς ἔργον θέλει εἶσθαι νὰ κατασκευάσωσιν αἱ ἀρ-
μοδίαι Τράπεζαι καὶ ἐκδόσωσιν εἰδικὰ γραμμάτια
πέντε Ν. δραχμῶν καταλλήλων καὶ ἐκ χάρτου
στερεοῦ, χάριν τῶν μικροδραστηριῶν, ἀμέσως δὲ
μετὰ ταῦτα ν' ἀποφύγῃ τὸ ἐν κυκλοφορίᾳ Ν.
ἡμιδεκάδραχμα, αἵτινα κατήτησαν παρ' ἡμῖν νο-
μισματικὴ ἀσχημία.

ΕΠΙΠΛΟΠΕΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΑΖΑΡΙΟΥ.

Φέρεται εἰς γνώσιν τοῦ φιλοκάλου κοινοῦ τῆς
πόλεως ταύτης καὶ τῶν κυρίων πελατῶν μου, ὅτι
εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν ἀγίου Νικολάου καὶ ἀπέ-
ναντι τῆς παλαιᾶς οἰκίας Μακρυγιάννη κατὰ-
στημά μου, ἐκόμισα ἐσχάτως ἐκ τῆς Ἑσπερίας
μεγάλην καὶ ἐκλεκτὴν συλλογὴν ἐπίπλων, ἥτοι:
κωμὰ, δουλάπτα γυναικείων φορεμάτων, παντο-
εἰδῆ ταβίσματα, κλίνας, καθρέπτας, νιπτήρας, εἰ-
κόνας διασήμεων ζωγράφων, κονσόλας, τραπέζας
καὶ γωνίας διὰ τοίχους. Ἔτι δὲ διάφορα δι' ἄνθη
ἀγγελία, τουαλέτας γυναικείας μετὰ μουσικῆς καὶ
ὁμοίας μετὰ τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν βαπτικὴν καὶ
κέντισμα ἐργαλείων, μελανοδοχεῖα καὶ σπιρτοθή-
κας καὶ πλεῖστα ἄλλα διάφορα ἐπιτραπέζια σκεῦῃ
Κινεζικῆς ἐργασίας ἐκ μεμαλαγημένου χάρτου, ἀ-
παντα τοῦ τελευταίου συρμοῦ καὶ καταλλήλοτατα
πρὸς διακόσμησιν αἰθουσῶν, γραφείων κλπ.

Ὅθεν, οἱ βουλόμενοι φίλοι τῆς κομψότητος,
στερεότητος καὶ φιλοκαλίας νὰ τιμήσωσι τὸ ἐν
λόγῳ κατὰστημά μου, θέλουσι μείνει λίαν εὐχαρι-
στημένοι.

Σμμειωτέον δ' ὅτι πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν ὀχλη-
ρῶν μετὰ τῶν κ. πελατῶν μου συμφωνίων, ἔκρινα
καλὸν νὰ σημειώσω ἐφ' ἐκάστου πράγματος τὴν
πραγματικὴν αὐτοῦ τιμὴν συγκαταβατικωτέραν
ἢ ἄλλοτε συμφώνως πρὸς τὰς σημερινὰς περιστάσεις.

Εἰδοποιῶ προσέτι ὅτι εἰς τὸ ἐργοστάσιόν μου
κατασκευάζονται καὶ φέρεται εἰς τιμὰς κατὰ
25 0/0 μικροτέρας παρ' ὅσων ἦθελε πᾶς τις ἄλλος
ἀναλάβῃ τὴν κατασκευὴν των διὰ τοῦτο παρα-
καλῶ τοὺς ἐκάστοτε ἔχοντας ἀνάγκην τοιούτων
νὰ καλῶσι καὶ ἐμὲ ἵνα βλέπωσι τὴν μεγίστην
διαφορὰν τῶν τιμῶν μου.